

DEKOMPOZYCJA STL

```
In [ ]: import pandas as pd
import seaborn as sns
import matplotlib.pyplot as plt
from statsmodels.tsa.seasonal import STL
```

```
In [ ]: df = pd.read_csv('data/CO2 dataset.csv')
```

```
In [ ]: df.head()
```

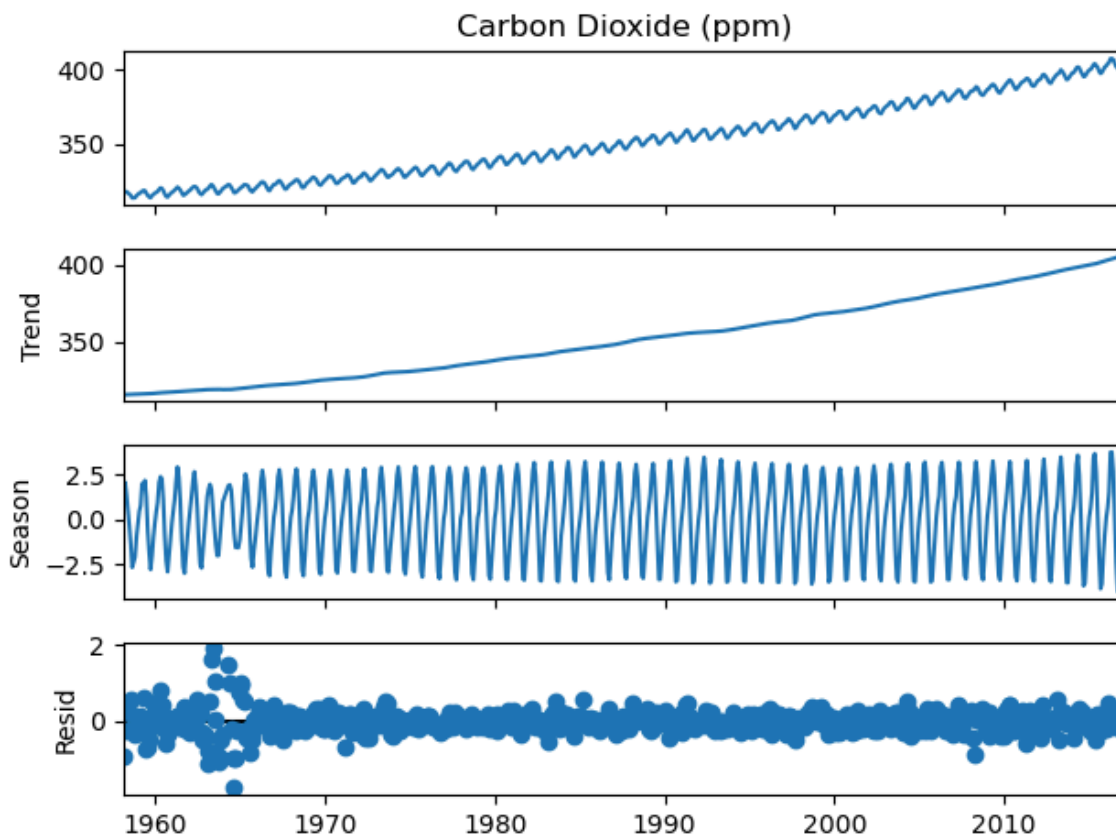
```
Out[ ]:
```

	Year	Month	Decimal Date	Carbon Dioxide (ppm)	Seasonally Adjusted CO2 (ppm)	Carbon Dioxide Fit (ppm)	Seasonally Adjusted CO2 Fit (ppm)
0	1958	1	1958.0411	NaN	NaN	NaN	NaN
1	1958	2	1958.1260	NaN	NaN	NaN	NaN
2	1958	3	1958.2027	315.69	314.42	316.18	314.89
3	1958	4	1958.2877	317.45	315.15	317.30	314.98
4	1958	5	1958.3699	317.50	314.73	317.83	315.06

1. Przeprowadź dekompozycję szeregu czasowego za pomocą metody STL, korzystając z modułu dostępnego w bibliotece statsmodels.

```
In [ ]: df['Date'] = pd.to_datetime(df[['Year', 'Month']].assign(DAY=1))
df.set_index('Date', inplace=True)
```

```
In [ ]: stl = STL(df['Carbon Dioxide (ppm)'].dropna(), period=12)
result = stl.fit()
result.plot()
plt.show()
```

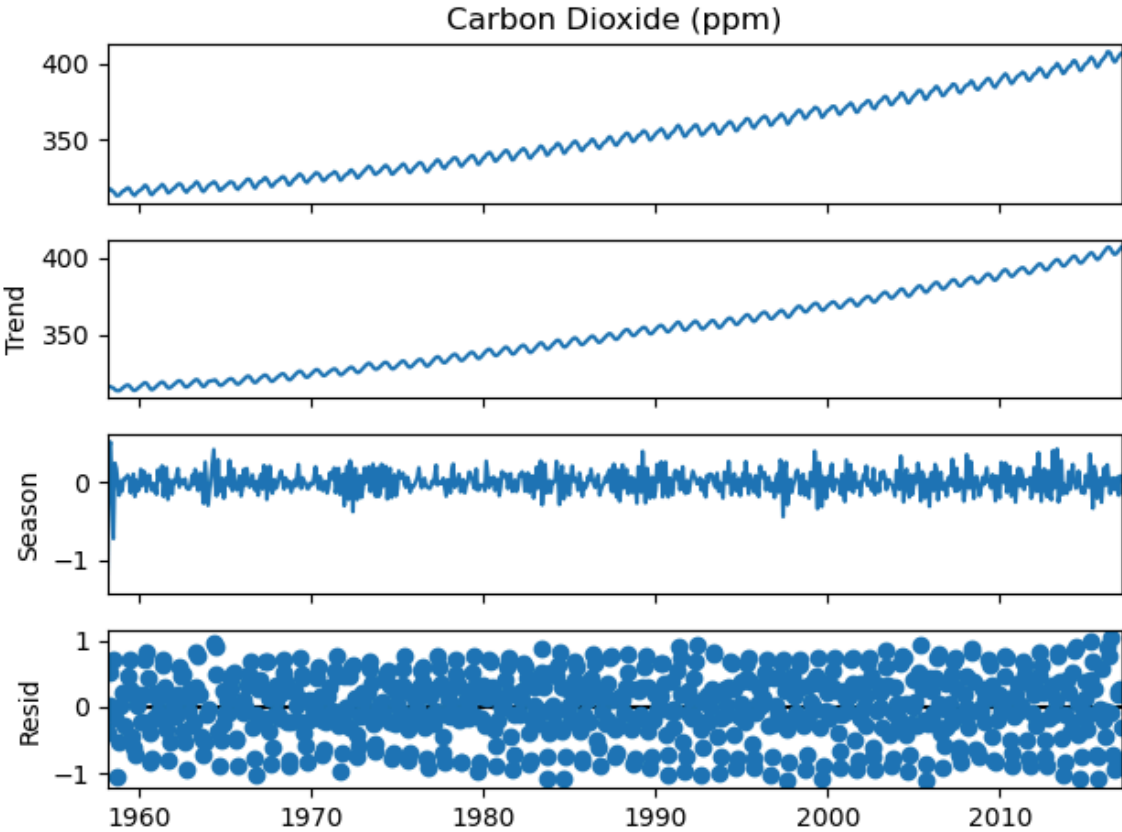

2. Przeprowadź testy dla różnych wartości parametrów `period` i `seasonal`, a następnie spis swoje obserwacje z przeprowadzonych badań.

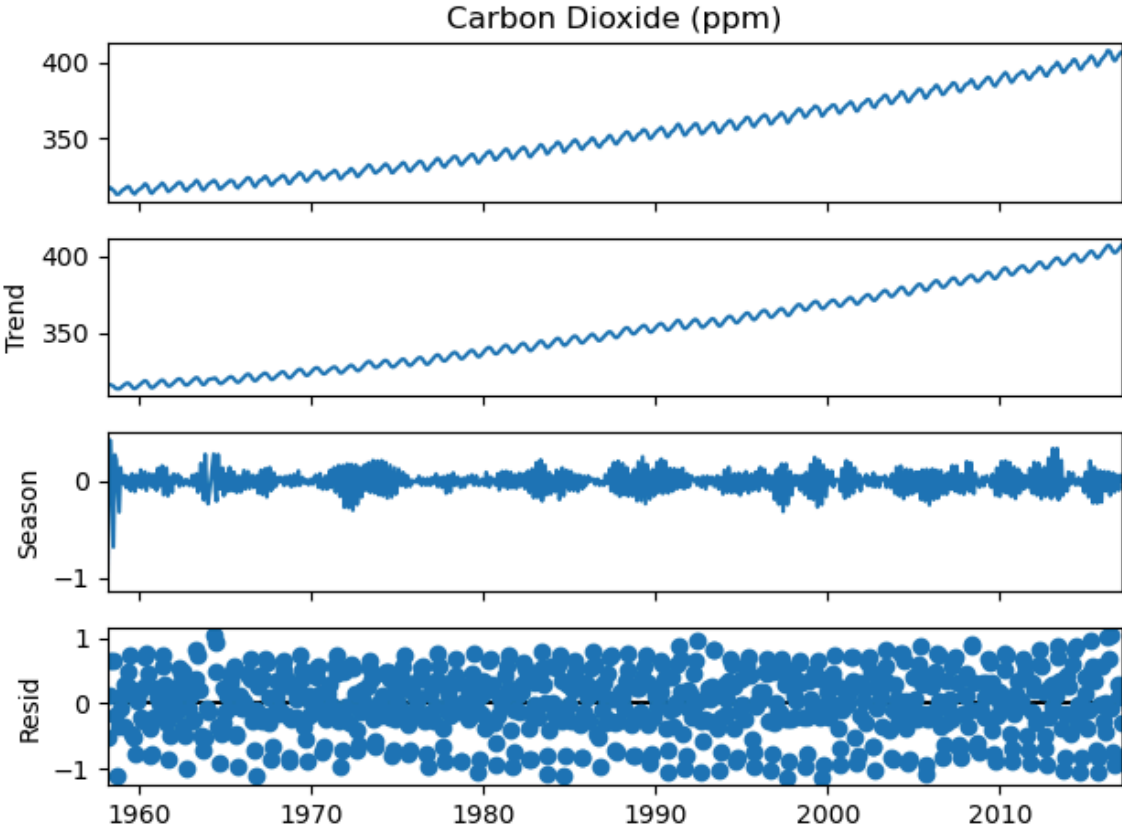
```
In [ ]: p = [3, 6, 12, 24]
        s = [5, 7, 9, 11]

        for i, period in enumerate(p):
            for j, seasonal in enumerate(s):
                stl = STL(df['Carbon Dioxide (ppm)'].dropna(), period=period, seasonal=s
                result = stl.fit()
                print(f"Period={period}, Seasonal={seasonal}")
                result.plot()
                plt.show()
```

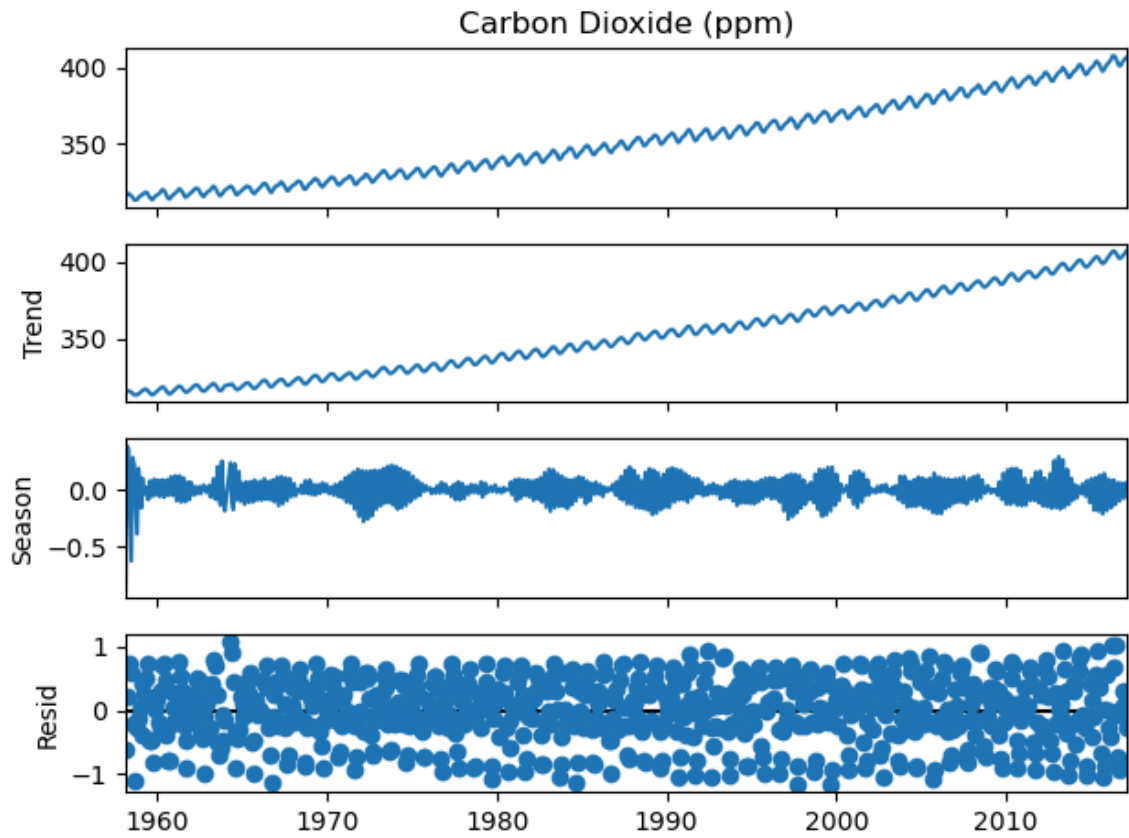
Period=3, Seasonal=5

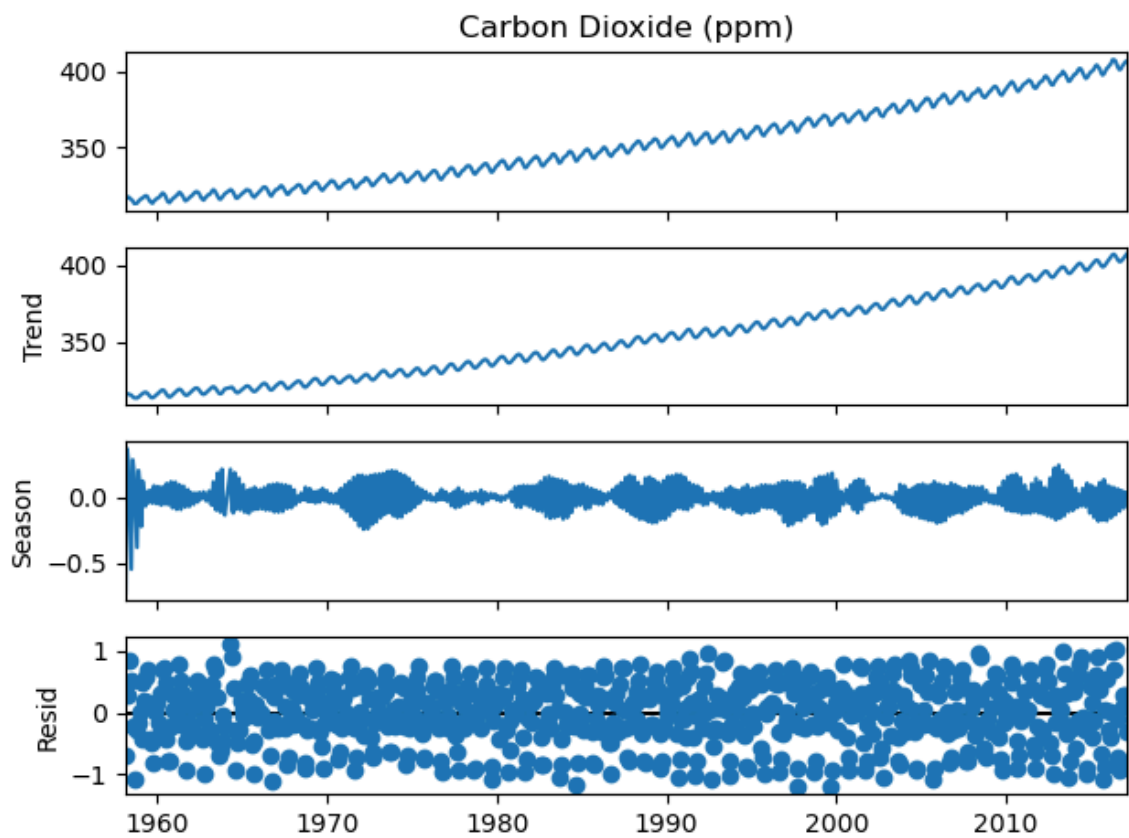
Period=3, Seasonal=7

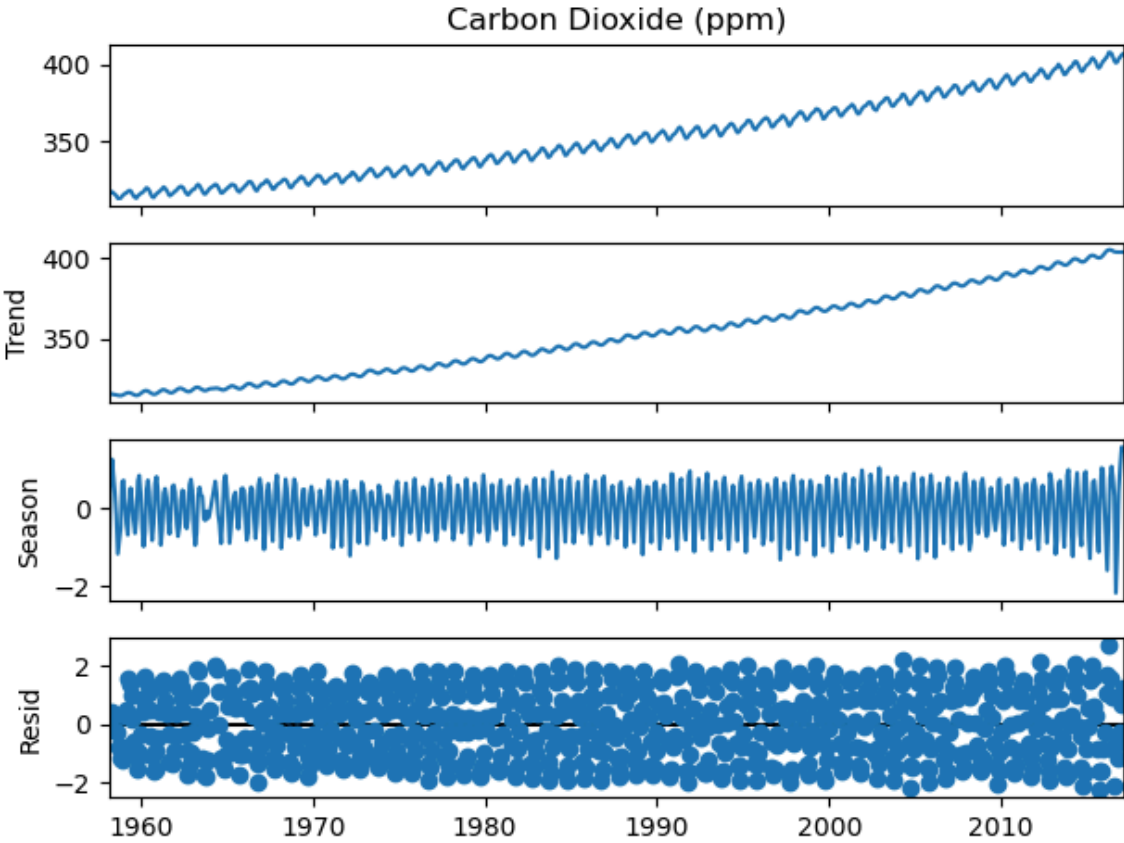
Period=3, Seasonal=9

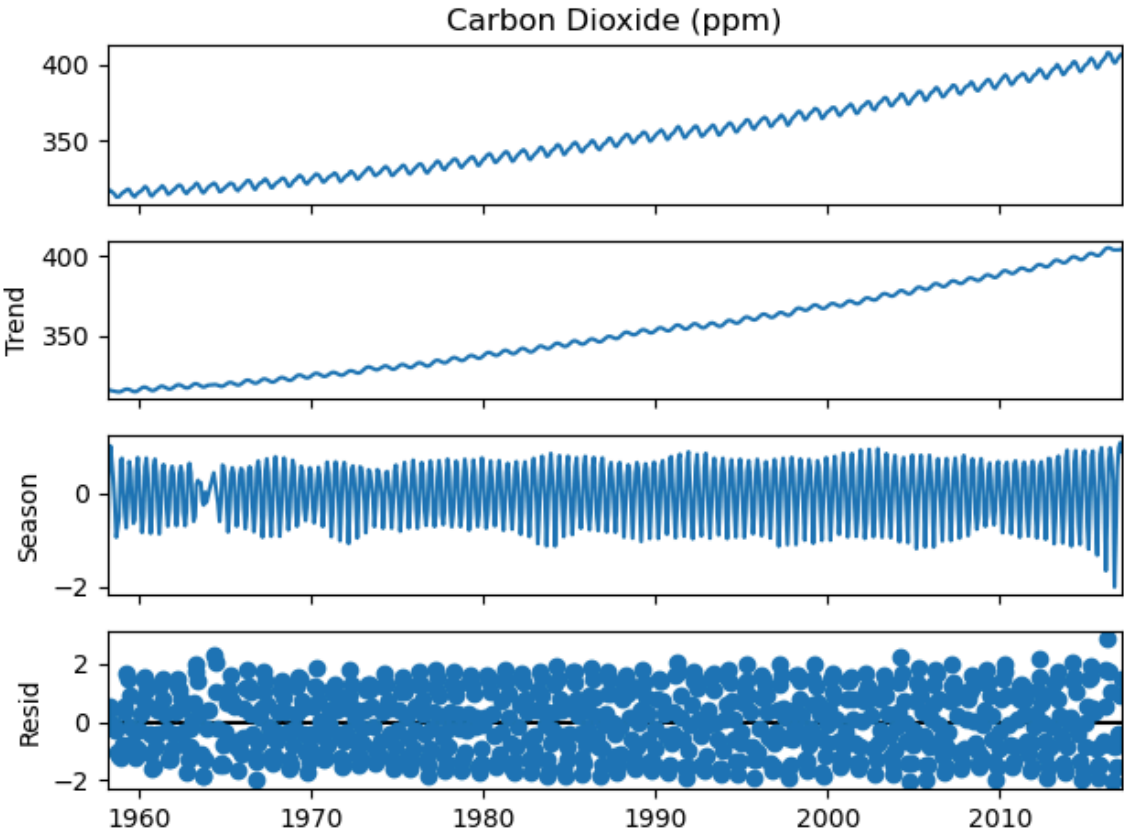
Period=3, Seasonal=11

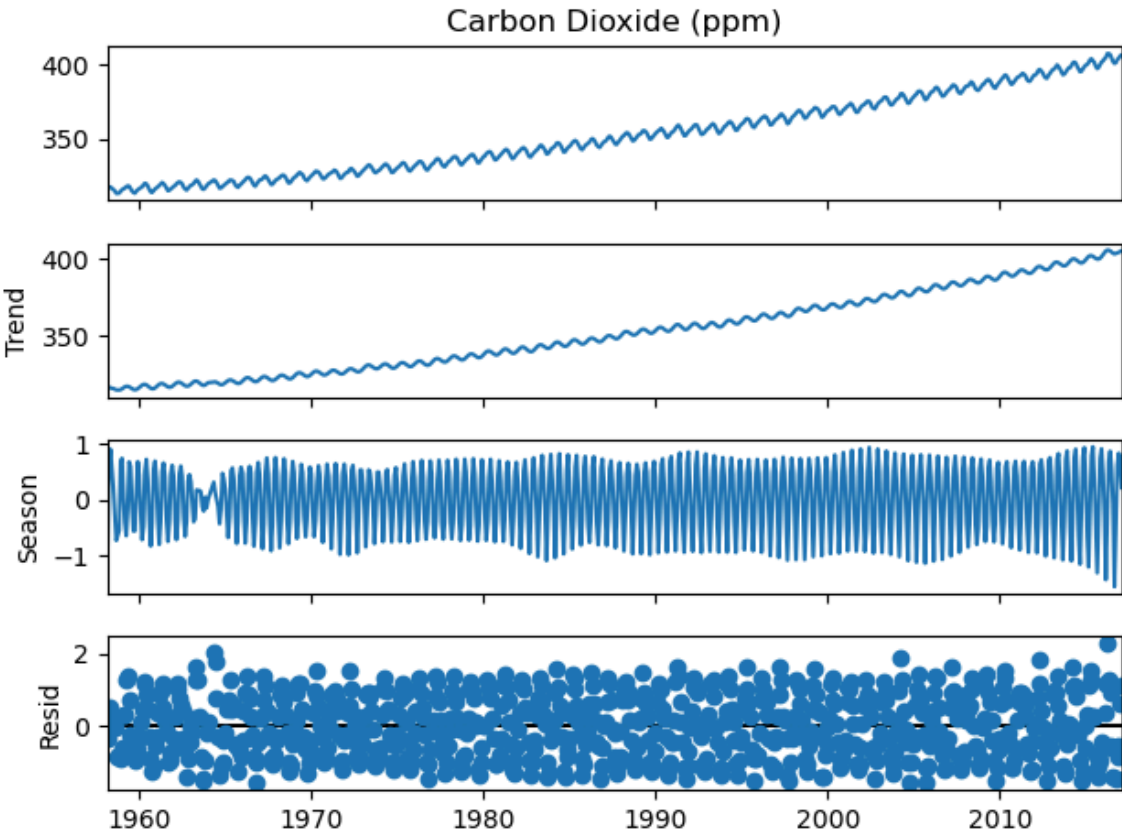
Period=6, Seasonal=5

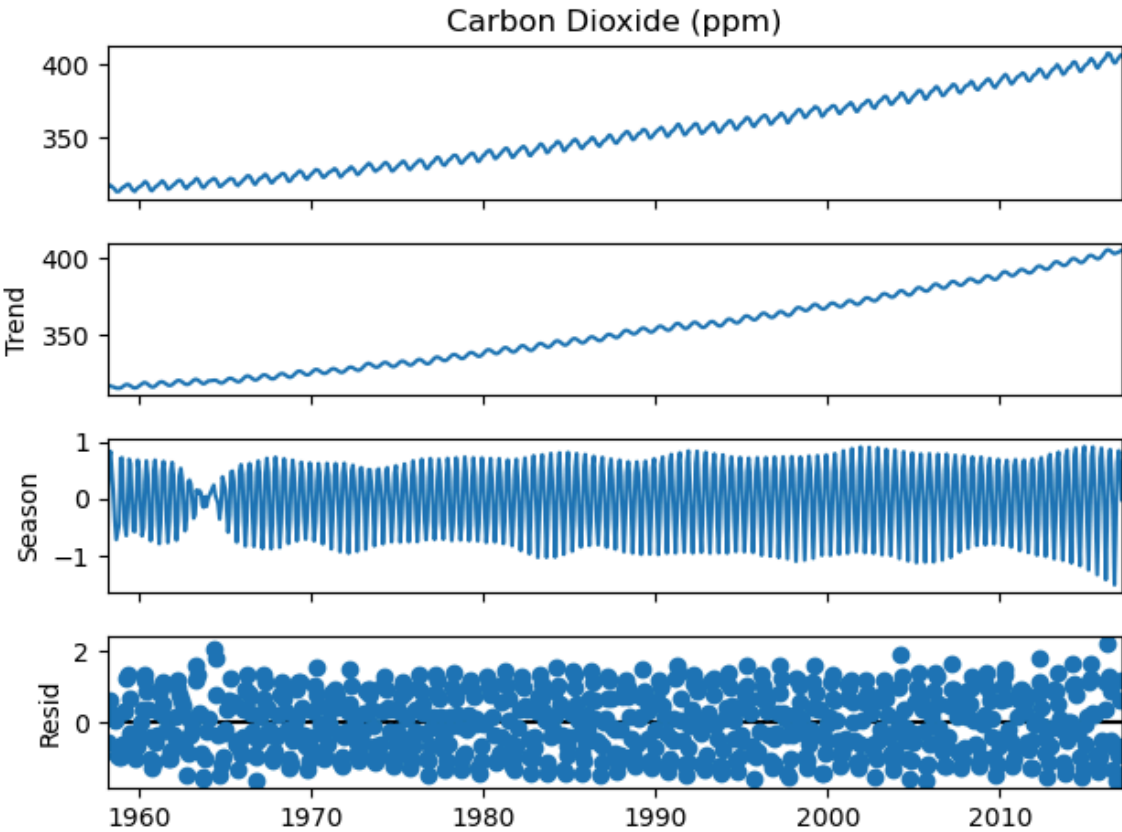
Period=6, Seasonal=7

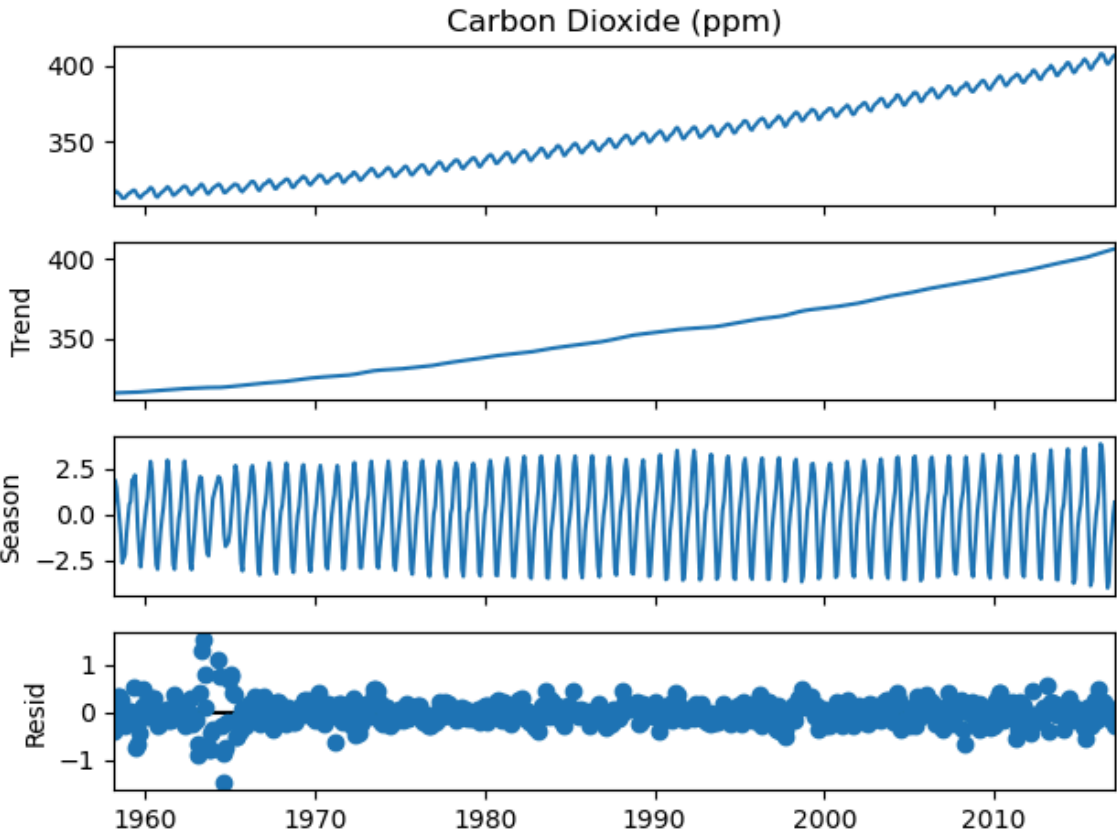
Period=6, Seasonal=9

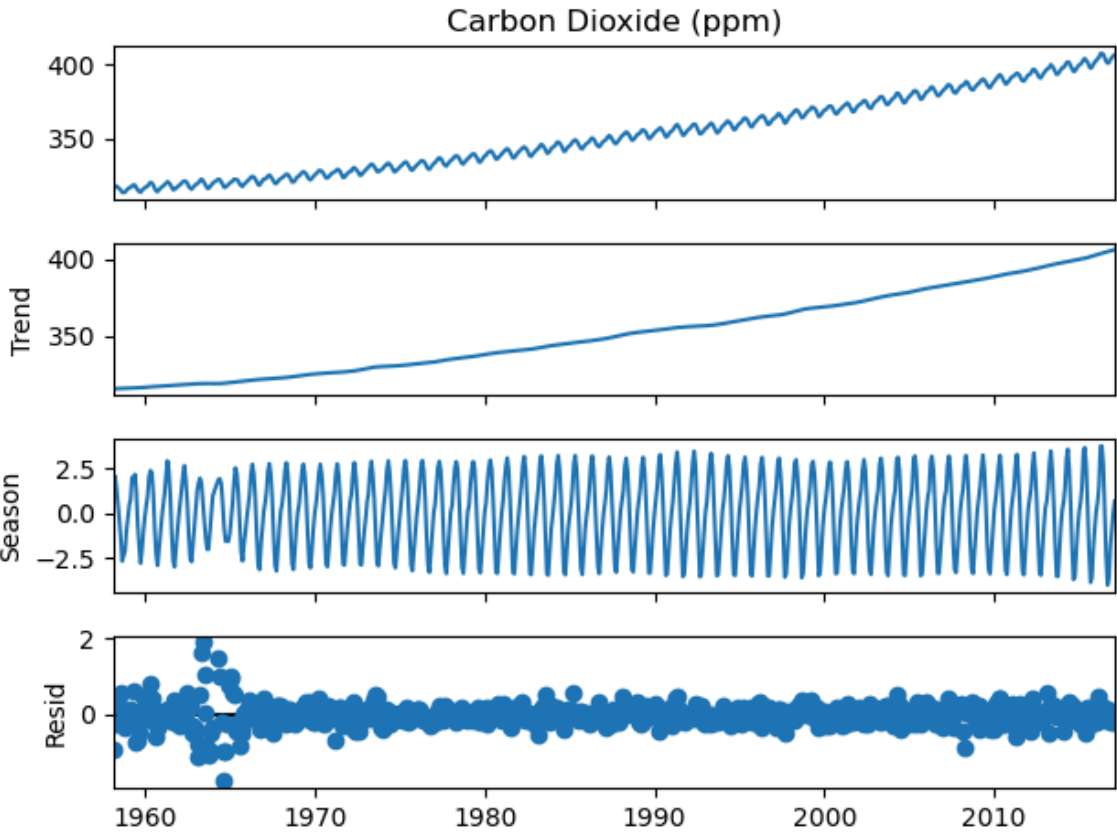
Period=6, Seasonal=11

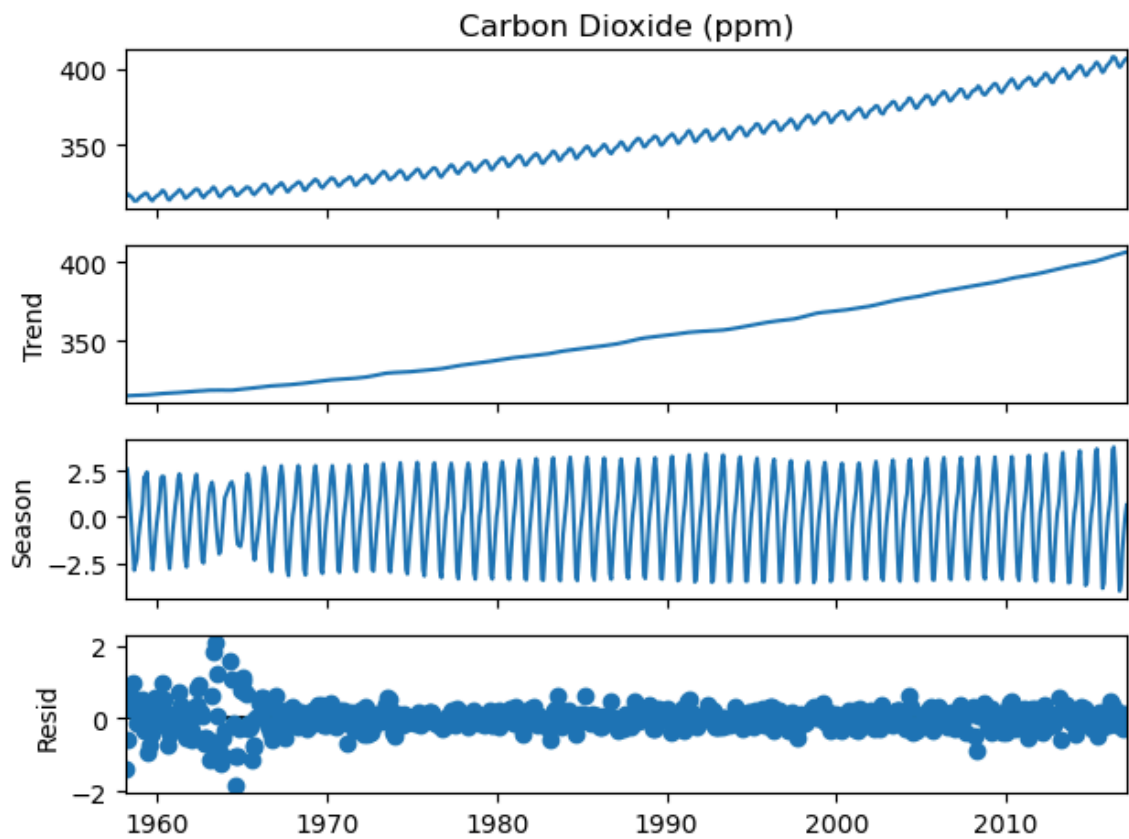
Period=12, Seasonal=5

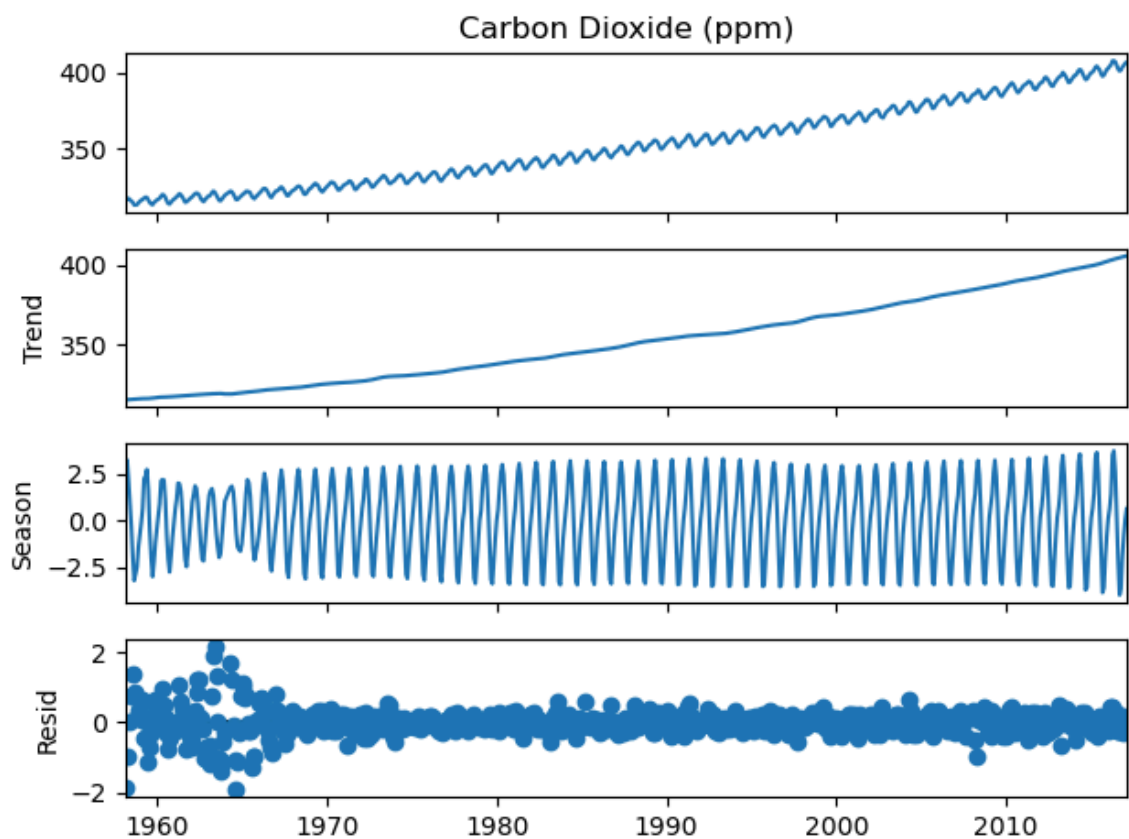
Period=12, Seasonal=7

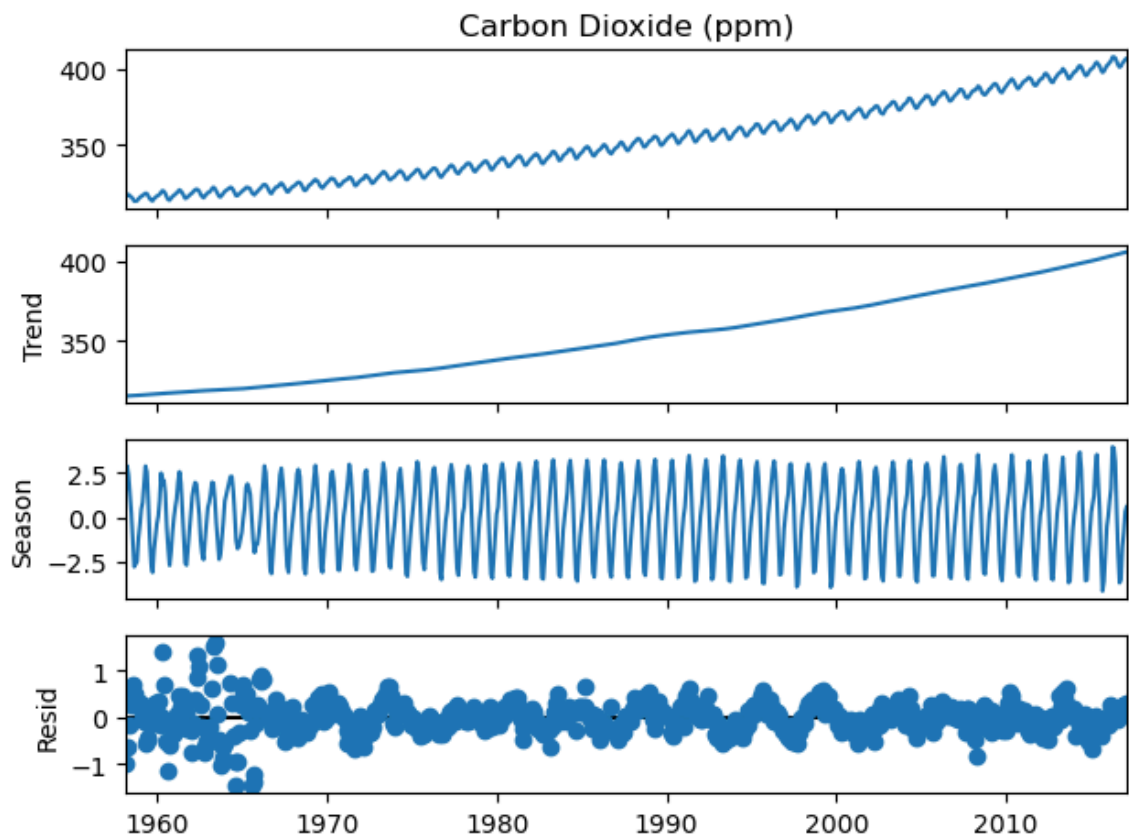
Period=12, Seasonal=9

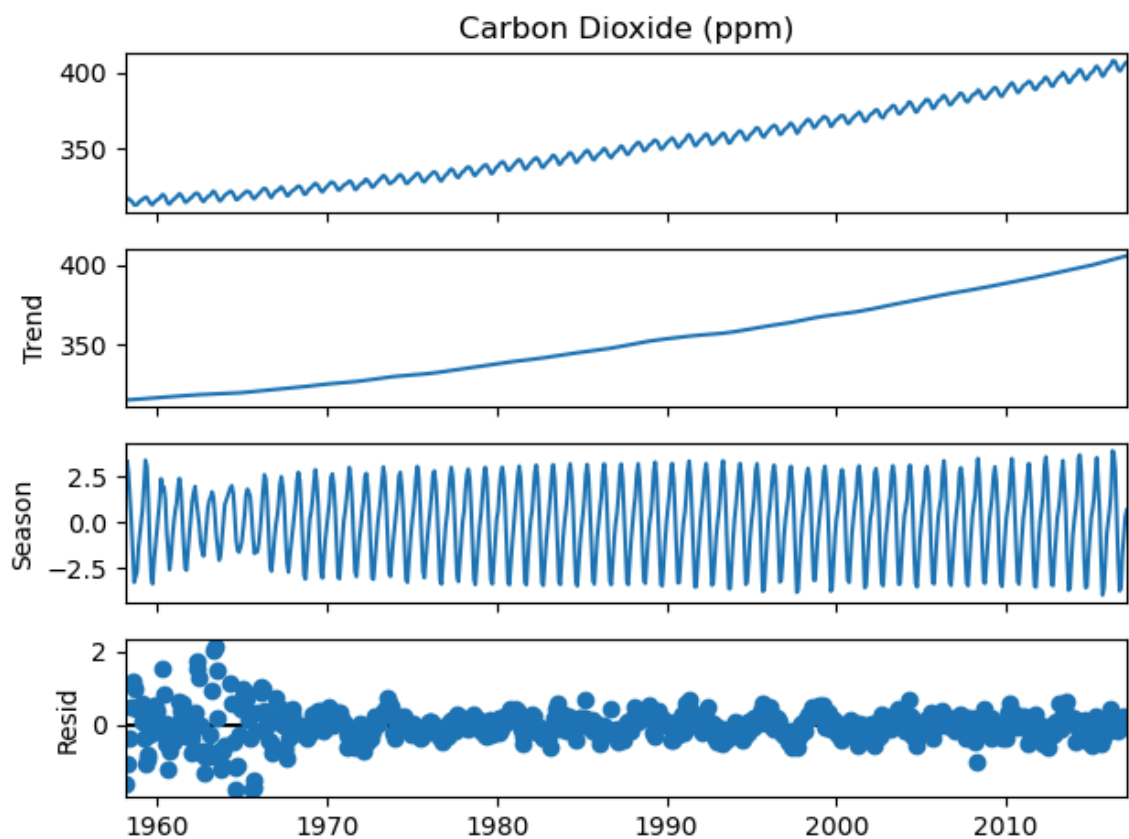
Period=12, Seasonal=11

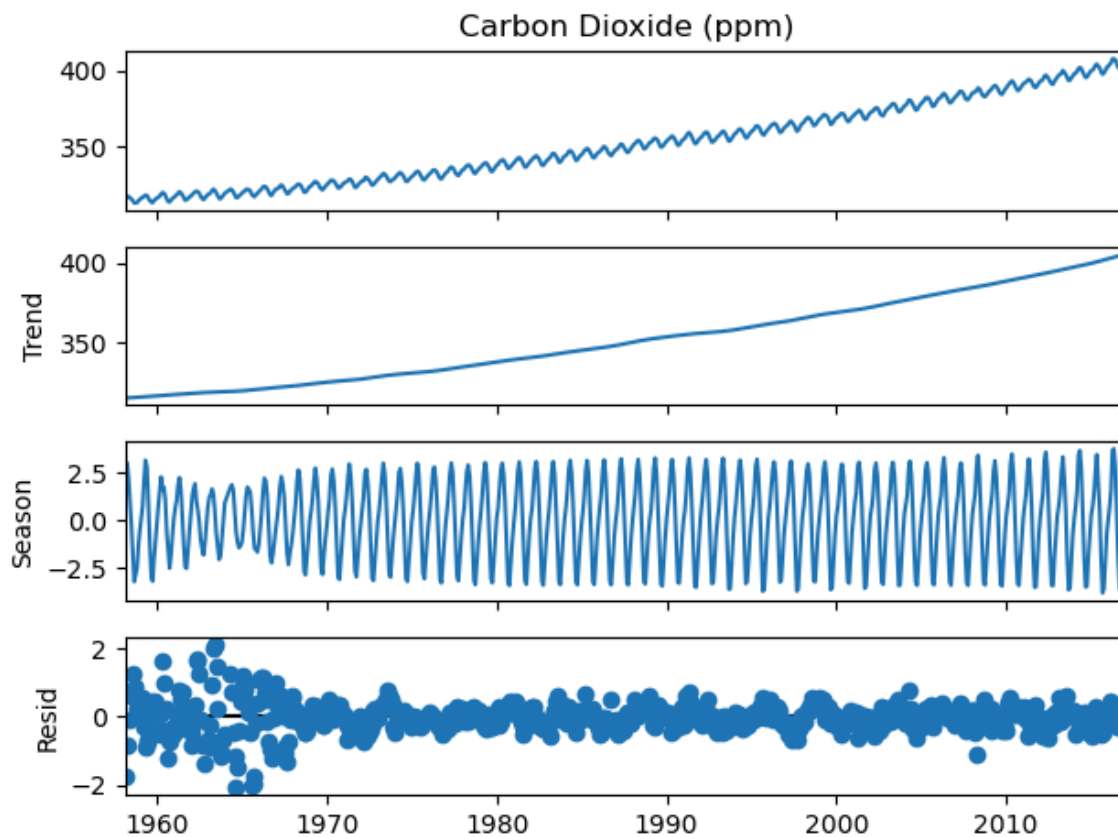
Period=24, Seasonal=5

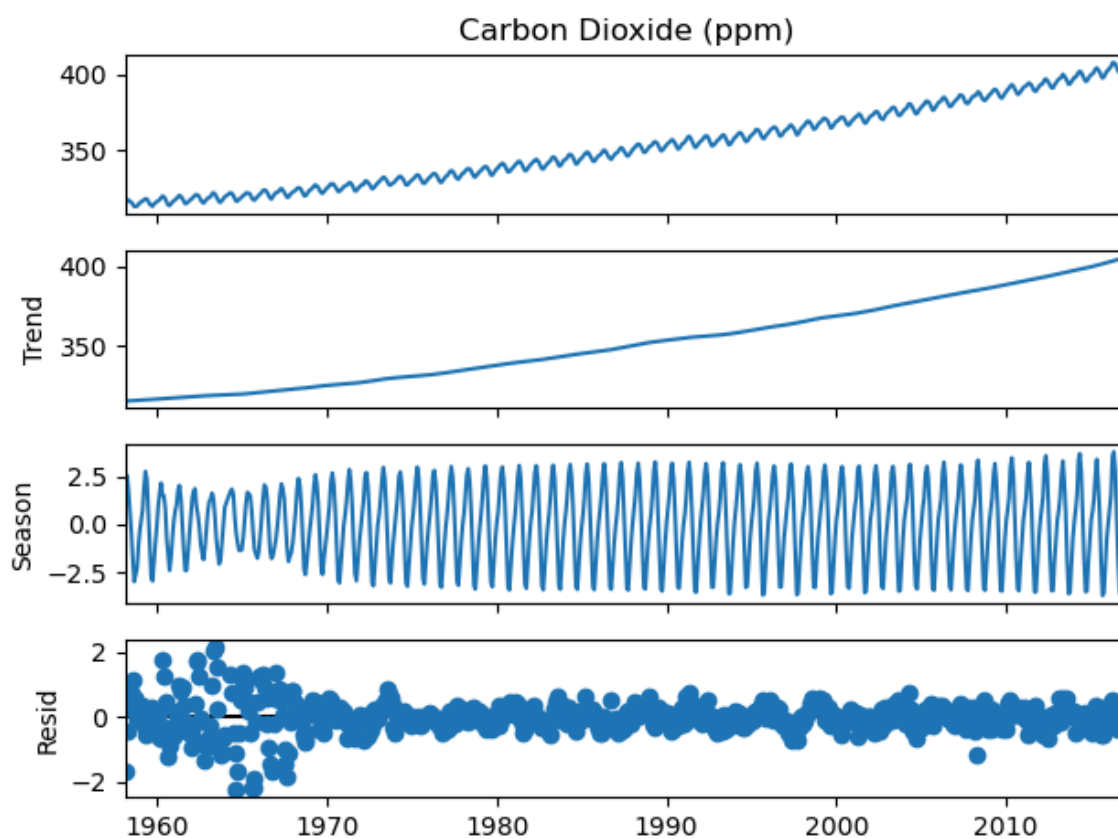
Period=24, Seasonal=7

Period=24, Seasonal=9

Period=24, Seasonal=11

Obserwacje:

- period: mamy do czynienia z 12 miesięcznymi danymi, więc jeśli period ma inną wartość niż wielokrotność 12 to trend i sezonowość wyglądają dziwnie, przyjmują nieprawidłowe wartości. Trend wygląda podobnie jak wejściowy szereg. Dla

wielokrotności (24) jedynie rezydua są bardziej "rozrzucone", ale nie wygląda to na duży problem.

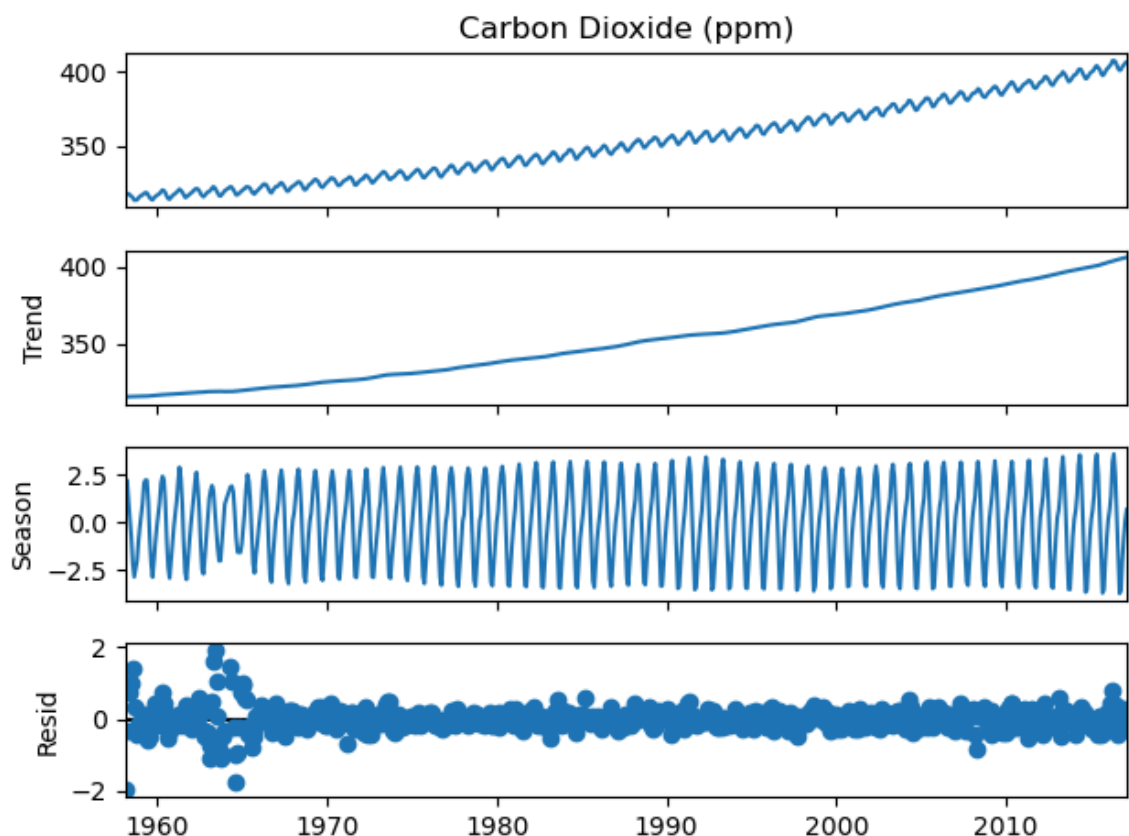
- seasonal: wartości w zakresie 5-11 prezentują się na wizualizacjach dosyć podobnie, ale jeśli zwrócić uwagę na rezydua to najlepiej wygląda wartość 5 (najmniejszy rozrzut). Dla innego zestawu danych mogłaby to być jednak inna wartość, więc należy za każdym razem przetestować różne możliwości.

Optymalne wartości parametrów period i seasonal będą zależać od charakterystyki danych, ich sezonowości oraz stopnia elastyczności, jakiej oczekujemy od dekompozycji.

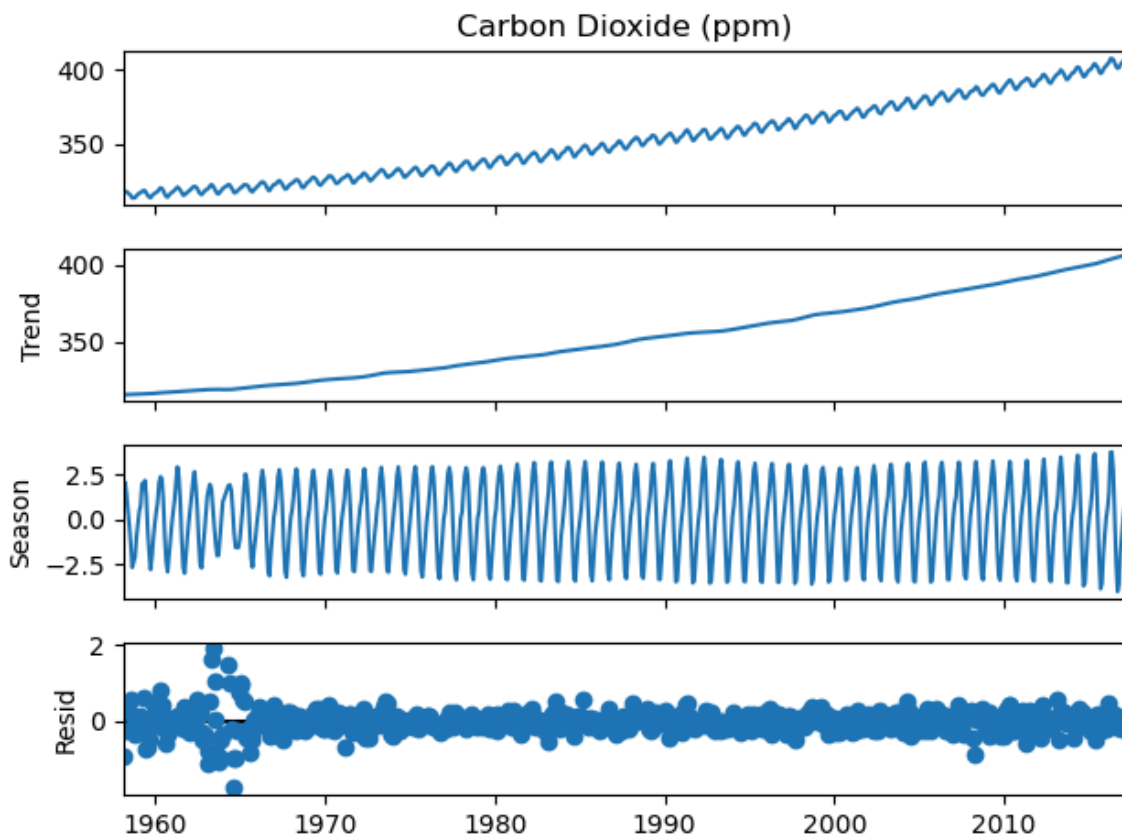
3. Zbadaj różnice w magnitudzie sezonowości pomiędzy stałą a zmienną w czasie (parametr seasonal_deg równy 0 oznacza stałą magnitudę sezonową w czasie). Przedstaw opis wyników swoich badań.

```
In [ ]: # Degree of seasonal LOESS. 0 (constant) or 1 (constant and trend).

stl = STL(df['Carbon Dioxide (ppm)'].dropna(), period=12, seasonal_deg = 0)
result = stl.fit()
result.plot()
plt.show()
```



```
In [ ]: stl = STL(df['Carbon Dioxide (ppm)'].dropna(), period=12, seasonal_deg = 1)
result = stl.fit()
result.plot()
plt.show()
```


Wizualizacje prezentują się bardzo podobnie, nie widać większych różnic. Można jedynie po dłuższej obserwacji zauważyć, że dla magnitudy zmiennej w czasie nie występują rezydua o aż tak skrajnych wartościach w porównaniu do stałej.

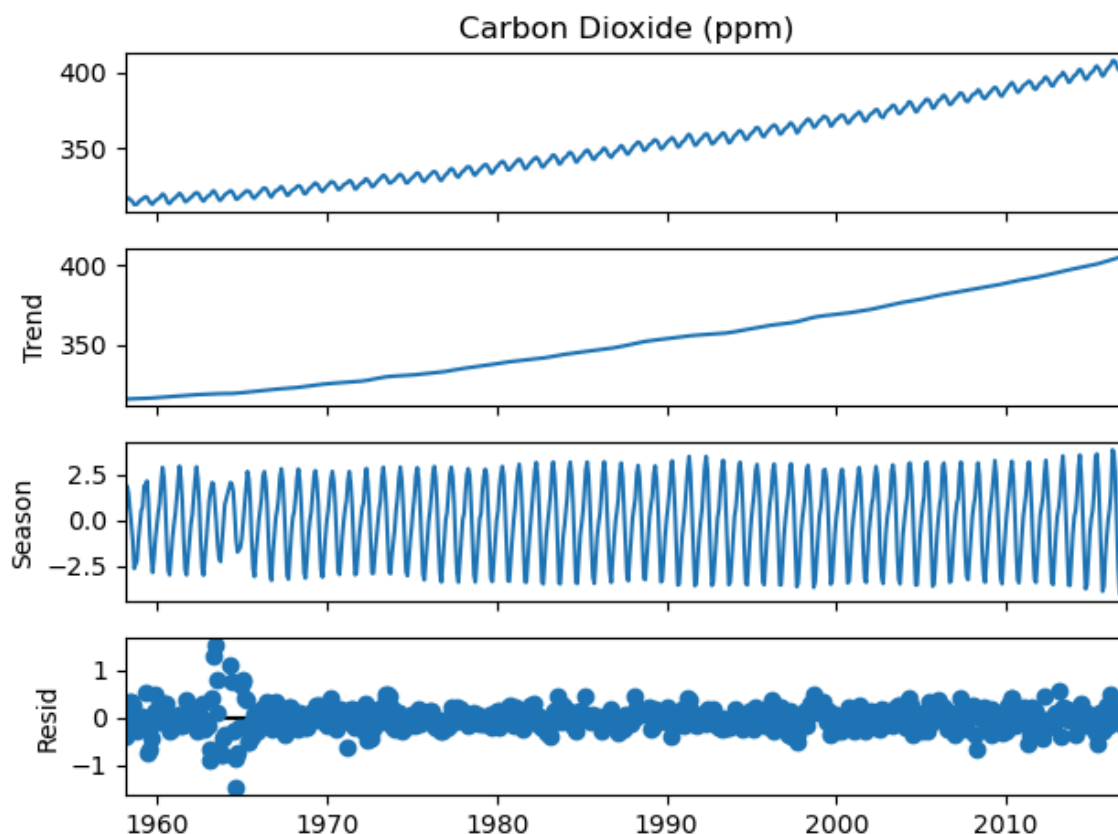
4. Na podstawie wykonanych ćwiczeń z dekompozycji tradycyjnej oraz punktów 1-3 dzisiejszego ćwiczenia, zaleć, którą dekompozycję i dlaczego warto wykorzystać do generowania cech do modelu uczenia maszynowego.

Dekompozycja tradycyjna może być bardziej zrozumiała i intuicyjna dla osób nietechnicznych, ponieważ jest to prosta metoda, która dzieli szereg czasowy na składowe trendu, sezonowości i składników losowych. Natomiast metoda STL oferuje większą elastyczność w dostosowywaniu się do różnych rodzajów danych i sezonowości. Możemy kontrolować okres sezonowy oraz uwzględniać różne formy sezonowości, co może być korzystne, jeśli mamy do czynienia z danymi o złożonej strukturze sezonowej. Dodatkowo metoda ta może być bardziej efektywna w identyfikowaniu skomplikowanych wzorców w danych, zwłaszcza jeśli sezonowość zmienia się dynamicznie w czasie.

Podsumowując, jeśli celem jest szybkie wydobycie podstawowych składowych (trendu, sezonowości, reszty) w sposób prosty i zrozumiały, metoda tradycyjna może być wystarczająca. Jednak jeśli potrzebujemy bardziej zaawansowanego narzędzia, które może lepiej radzić sobie z różnymi rodzajami danych i sezonowości, metoda STL może być lepszym wyborem - to właśnie tą metodę wybrałabym osobiście jeśli miałabym wykorzystać analizę szeregów czasowych w uczeniu maszynowym, ponieważ daje ona większe możliwości.

5. Dokonaj interpretacji trendu, sezonowości oraz reszt dla dekompozycji, która Twoim zdaniem przynosi najbardziej optymalne wyniki.

```
In [ ]: stl = STL(df['Carbon Dioxide (ppm)'].dropna(), period=12, seasonal=5, seasonal_d  
result = stl.fit()  
result.plot()  
plt.show()
```


Interpretacja:

- trend: rosnący praktycznie liniowo na przestrzeni lat.
- sezonowość: poza wahaniami w okolicach 1965 jest stabilna i w miarę stała w czasie. w 1965 być może doszło do jakiejś nieoczekiwanej sytuacji związanej z CO₂, albo jest to błąd w danych, nie jestem w stanie tego zinterpretować. Wracając do sezonowości - różnice mają minimalną tendencję do zwiększania się, widać to zwłaszcza w ostatniej dekadzie.
- rezydua: podobnie jak przy sezonowości obserwujemy wahanie jedynie w okolicach 1965 kiedy reszty przyjmują większe wartości, poza tym zachowanie jest stabilne, przyjmują zgodnie z oczekiwaniami wartości wokół 0.